

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/194/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123214831
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7123214831.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Lenky Bowker v spore navrhovateľa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, E., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. F. G., C., s.r.o., Južná trieda 28, Košice, IČO: 52 858 774, proti odporcovi: H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, E., zast. JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 13. septembra 2023 č. k. 53C/8/2023-25

rozhodol:

Mení uznesenie vo výrokoch I. až III. tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Odporcovi priznáva proti navrhovateľovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie v znení:

I. Odporca je povinný zdržať sa konania, ktorým by nad mieru primeranú pomerom obťažoval navrhovateľa, alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho vlastníckeho práva k susediacim pozemkom, a to zdržať sa zadymovania, ktoré preniká zo stavieb a pozemkov, ktoré sa nachádzajú na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v okrese Košice - okolie, obec E., katastrálne územie E., ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX ako parc. reg. „C“ č. 376/2 o výmere 1337, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parc. č. 376/2, a na liste vlastníctva č. XXXX ako parc. reg. „C“ č. 373/4 o výmere 615, druh pozemku záhrada.

II. Odporca môže podať na súde proti navrhovateľovi návrh na zrušenie neodkladného opatrenia ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

III. Odporca môže podať na súde proti navrhovateľovi žalobu o náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej jej výkonom neodkladného opatrenia, ak neodkladné opatrenie zanikne alebo bude zrušené z iného dôvodu než preto, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

IV. Navrhovateľ má voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o návrh, ktorým sa v konaní navrhovateľ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia v znení identickom podľa výroku I. uznesenia, ktorý odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. E. ako parc. reg. „C“ č. 373/1 o výmere 476 m², druh pozemku záhrada, č. 373/2 o výmere 700 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, a č. 373/6 o výmere 148 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a rodinného domu (predmet vlastníctva navrhovateľa) a odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. E. ako parc. reg. „C“ č. 376/1 o výmere 2855 m², druh pozemku záhrada, č. 376/2 o výmere 1337 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, č. 376/4 o výmere 308 m², druh pozemku záhrada a rodinného domu súpisné číslo XXX, na pozemku parc. č. 376/2. Podľa informácií od navrhovateľa jeho rodiny na

vyššie špecifikovaných pozemkoch nachádzajúcich sa vo vlastníctve odporcu je postavená budova, v ktorej je umiestnená nejaká pec, v ktorej musia byť spaľované rôzne veci, a z ktorej ide nejaká rúra, pripomínajúca komín, z ktorého vychádza hustý, štiplavý dym, teda nadmerné množstvo plynov, pár a pachov v rôznych časových horizontoch, ráno, cez obed, aj vo večerných hodinách, ktoré obťažujú navrhovateľa a jeho rodinu výrazným spôsobom.

3. Vec právne posúdil podľa príslušných ustanovení CSP upravujúcich neodkladné opatrenia, § 3 ods. 1, § 126 ods. 1, § 127 ods. 1 OZ, keď podal všeobecnú charakteristiku inštitútu neodkladného opatrenia a jeho základné predpoklady. Súd konštatoval, že z pripojených LV č. XXXX, XXXX J. XXXX vyplýva, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom nehnuteľností vyšpecifikovaných v bode 21. tohto uznesenia a odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľností vyšpecifikovaných v bode 22. tohto uznesenia, pričom tieto nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľa a odporcu sú susediacimi nehnuteľnosťami. Súd posúdil dôvodnosť zásahu do práv účastníkov formou navrhovaného neodkladného opatrenia, keď vychádzal z predpokladov, ako tieto vyplývajú z § 127 ods. 1 OZ, t.j. že odporca nad mieru primeranú pomerom vážne ohrozuje výkon práv navrhovateľa. Súd tak učinil na základe dôkazov, ktoré boli predložené spolu s predmetným návrhom, predovšetkým z USB disku, z ktorého mal osvedčené husté dymenie, resp. nadmerné vydymovanie z budovy odporcu prostredníctvom komína, a to v období vyšpecifikovanom konkrétnymi dátumami (júl 2021 až august 2023). Ide síce o nepravdivé, ale stále sa opakujúce a viac rokov trvajúce zásahy, ktoré navrhovateľa a členov jeho rodiny obťažujú aj viackrát do dňa, a ktoré odporca nie je ochotný odstrániť či zmierniť napriek tomu, že na udržiavanie dobrých susedských vzťahov navrhovateľ mnoho ráz žiadal odporcu, aby sa zdržal takéhoto konania, tiež mu zaslal predžalobnú výzvu, avšak dymenie pokračovalo aj do dňa podania predmetného návrhu.

4. K posúdeniu, či ide o zásahy neprimerané vysvetlil pojmy miera primeraná pomerom a vážne ohrozenie výkonu práva zdôraznil, že primeranosť zásahu do vlastníckeho práva a tiež vážne ohrozenie výkonu práva podľa § 127 ods. 1 OZ musí byť hodnotená so zreteľom na všetky okolnosti prípadu z objektívnych hľadísk. Objektívne hľadisko je potrebné vždy skúmať porovnaním k podobným pomerom v danej oblasti. Pri posudzovaní, či sú dané podmienky pre poskytnutie ochrany podľa § 127 ods. 1 OZ treba pojem "nad mieru primeranú pomerom" vykladať tak, že určuje hranicu medzi dovoleným správaním (od optimálneho stavu po stav ešte prípustný) a nedovoleným správaním (nad prípustnú mieru) a to nielen vo vzťahu ku konkrétnym pomerom v danom mieste a čase, ale aj vo vzťahu k objektívne žiaducim pomerom (Rozsudok NS SR z 30.11.1993 pod sp. zn. 5 Cdo 117/1993). Miera primeraná pomerom sa bude rozdielne posudzovať na dedinách, v mestách, prípadne samotách a pod., či v obytnej časti a naopak priemyselnej časti, či pri hlavnej komunikácii a či mimo nej a pod. Rozdielnosť treba posudzovať z hľadiska intenzity zásahu. Rôzny stupeň intenzity tak bude mať prenikanie hydiny, štekot psov, hluk a zápach na vidieku a iný stupeň intenzity v mestách či rekreačnej oblasti. Právne významným obťažovaním môže byť aj také obťažovanie, ktoré síce neprekračuje limity stanovené všeobecne záväzným právnym predpisom, ale prekračuje mieru obvyklú v danom mieste a to s prihliadnutím k miere danej v iných obdobných miestach. Ochrana pred imisiami na základe § 127 OZ predstavuje samostatný právny nárok vedľa ochrany poskytovanej na základe správnych noriem. Ak obťažovanie imisiami prekračuje medze stanovené predpismi správneho práva, ide spravidla aj o presiahnutie miery primeranej pomerom, no nárok na ochranu podľa tohto ustanovenia zákona je však daný aj vtedy, ak imisie neprekračujú také normy, no ide nepochybne o obťažovanie nad mieru primeranú pomerom. Súd mal za to, že ide o prekročenie takej miery.

5. Zo záznamu na USB disku bolo zrejmé, že tieto účinky (imisie) prechádzajú z nehnuteľnosti odporcu na pozemok navrhovateľa, keď s ohľadom aj na takú skutočnosť ako napr. nasmerovanie hustého, voľným okom viditeľného a podľa slov navrhovateľa nepríjemne štiplavo zapáchajúceho dymenia z komína odporcu na pozemok navrhovateľa je, podľa názoru súdu, aj bez pomoci znalca možné súdom vyhodnotiť ako obťažovanie suseda imisiami nad mieru primeranú pomerom. Hoci by aj imisie z dymu nepredstavovali v daných množstvách zdravotné riziko, či pachy z dymu by neboli intenzívne, sporné imisie sú jednoznačne rušivé a v danom čase (mimo vykurovacieho obdobia) vzhľadom na lokalitu, nad bežné obťažovanie, nad mieru obvyklú. Ide o územie určené na bývanie v rodinných domoch, ktoré so záhradami tvoria kľudovú zónu. Vzhľadom na to súd zvažoval, aká je v danej lokalite s prihliadnutím iných obdobných lokalít (napr. či sa jedná o mesto, dedinu alebo pozemky slúžiace poľnohospodárstvu a pod.) primeraná miera konkrétnej imisie (resp. imisií). Súd zistil, že dochádza k obťažovaniu navrhovateľa nad mieru primeranú pomerom a že ide o vážne ohrozenie výkonu jeho práva, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a v odôvodnení rozhodnutia vymedzil

mieru obťažovania, ktoré spočíva v tom, že navrhovateľ spoločne s manželkou a dvomi maloletými deťmi sú obmedzovaní v bežnom spôsobe života, lebo takéto vydymovanie uskutočňuje odporca nie len v zime, ale predovšetkým mimo vykurovacej sezóny, t. j. na jar, v lete a na jeseň, čo podľa názoru súdu indikuje, že nejde o vykurovanie objektu bývania odporcu a zároveň vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, čo je predmetom spaľovania vzhľadom na nepríjemný až štipľavý zápach dymu, ako navrhovateľ zápach dymu, pár, či plynov popísal v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a na zázname USB disku a vyslovil predpoklad, že odporca v predmetnej peci spaľuje odpad. Tým pádom navrhovateľ s rodinou nemôže otvárať okná na rodinnom dome, nemôže pravidelne vetrať rodinný dom. Podľa tvrdenia navrhovateľa budova, resp. komín, z ktorej pochádza nadmerný dym, nemá žiadnu revíziu, nezodpovedá požadovaným technickým normám. Jeho deti trpiace respiračnými problémami (výmenný list - poukaz zo dňa 17.08.2023 pre maloletého I. C. na č.l. 7 spisu) nemôžu byť na dvore, lebo by museli dýchať škodlivý dym, a mohlo by dôjsť k ohrozeniu a poškodeniu ich zdravia, teda navrhovateľ a jeho rodina sú obmedzovaní vo výkone svojho vlastníckeho práva. Navrhovateľ spoločne s rodinou sú nútení vystihnúť a vetrať rodinný dom iba vtedy, keď z inkriminovaného „komína“ odporcu nevychádza žiaden dym, pary, pachy, či plyny. Takýto stav je v rozpore s výkonom vlastníckeho práva v zmysle Občianskeho zákonníka. Svojím konaním odporca veľmi dlhé obdobie, trvajúce minimálne dva roky, obmedzuje bežný život navrhovateľa spoločne s rodinou vo výkone vlastníckeho práva. Súd mal za to, že nejde o také neopodstatnené zásahy, t. j. bežné správanie, ktoré sú susedia povinní navzájom strpieť, lebo je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľností, prípadne hnuteľných vecí. Podľa názoru súdu, keďže ide o neodkladné opatrenie, ktoré má dočasný charakter, navrhovateľovi ako vlastníkovi sa v zmysle ust. § 127 ods. 1 OZ týmto neodkladným opatrením poskytla ochrana len proti takým zásahom, ktoré ho nad mieru primeranú pomerom obťažujú alebo vážne ohrozujú výkon jeho vlastníckeho práva. Z uvedeného vyplýva, že odporca nie je týmto rozhodnutím obmedzený v bežnom správaní a užívaní svojich nehnuteľností, t.j. v takom správaní, ktoré sú susedia povinní navzájom strpieť, a ktoré je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľných vecí prípadne hnuteľných vecí.

6. Súd konštatoval, že navrhovateľ hodnoverne opísal skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tieto aj priloženými dôkazmi osvedčil, čím odôvodnil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán. Osvedčil, že medzi ním a odporcom je občianskoprávny vzťah, založený na susedskom vzťahu, ktorý sa priamo odvíja od vlastníctva susediacich nehnuteľností. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia vyplýva zo skutočnosti, že odporca svojím konaním opísaným navrhovateľom v dôvodoch návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nad mieru primeranú pomerom obťažuje vlastníka susediaceho pozemku a jeho rodinu, čo u dotknutých osôb vedie k narušeniu psychickej a fyzickej pohody. Tým porušil § 127 ods. 1 OZ, ktoré obsahuje súbor pravidiel správania sa, v právnej praxi označené ako tzv. susedské práva a ktoré konkretizujú všeobecnú zásadu občianskeho práva zakotvenú v § 3 OZ, ktorý hovorí, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ ako aj ostatné dotknuté osoby sú obmedzené v riadnom užívaní nehnuteľností. Pretože konanie odporcu smeruje k ohrozeniu psychického aj fyzického zdravia dotknutých osôb, čo môže v konečnom dôsledku spôsobiť vážne zdravotné problémy, bolo dôvodné prijať záver o pravdepodobnosti nároku navrhovateľa, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a tiež osvedčenie nebezpečenstva hroziacej ujmy na zdraví spôsobenej konaním odporcu. Súd mal po vyhodnotení skutočností a tvrdení uvedených v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj predložených dôkazov osvedčené rozhodné skutočnosti pre vyhodnotenie, že sú naplnené predpoklady v zmysle ust. § 326 ods. 1 CSP a ust. § 325 ods. 1 CSP. Súd sa po dôkladnom vyhodnotení týchto skutočností stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu a považoval za dôvodné, aby boli dočasne upravené pomery strán nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP tak, že odporcovi uložil povinnosť spočívajúcu v zdržaní sa obťažovania navrhovateľa dymom vo vzťahu k susediacim nehnuteľnostiam vo vlastníctve navrhovateľa, tak ako to uviedol vo výrokovej časti uznesenia (výrok I.).

7. Pretože mal súd za to, že predmetným nariadením neodkladného opatrenia poskytol navrhovateľovi plnohodnotnú súdnu ochranu, nepovažoval podanie žaloby vo veci samej za opodstatnené a navrhovateľovi neuložil povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP. Bol toho názoru, že nariadením neodkladného opatrenia podľa výroku I. uznesenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Súčasne však podľa § 337 ods. 1 a 2 CSP poskytol odporcovi poučenie o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorá sa môže týkať aj nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej

výkonom neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému navrhovateľovi priznal voči odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, pretože rozhodnutie považoval za nesprávne a nezákonné. Odvolateľ v prvom rade poukázal na body 27. až 35. napadnutého uznesenia a uviedol, že navrhovateľ a jeho rodina obývajú rodinný dom, ktorý nie je zapísaný na LV, ktorý nemá pridelené súpisné číslo na základe kolaudačného rozhodnutia alebo na základe jeho pridelenia obcou a z toho dôvodu možno prijať záver, že sa nejedná o legálnu stavbu. Súd pritom vo svojom rozhodnutí uvádza, že stav podľa bodu 35. rozhodnutia je v rozpore s výkonom vlastníckeho práva navrhovateľa, teda hovorí o vlastníctve a užívaní rodinného domu navrhovateľa. Pokiaľ sa súd stotožnil s tvrdením navrhovateľa o tom, že komín, z ktorého sa dym šíri, nemá žiadnu revíziu a nemusí vyhovovať technickým normám súd, ale neskúmal, či navrhovateľ je oprávneným subjektom z hľadiska práv užívať rodinný dom. Vlastníci neskolaudovanej stavby tak nie sú oprávnení stavbu bez kolaudačného rozhodnutia užívať a neprislúchajú im ani práva z toho vyplývajúce. Ak teda navrhovateľ užíva rodinný dom bez kolaudačného rozhodnutia, užíva ho v rozpore so zákonom a takémuto konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. Mal preto za to, že súd sa nezaoberal dostatočne aktívnou vecnou legitimáciou navrhovateľa v predmetnom konaní, hoci z listu vlastníctva mu muselo byť zrejmé, že rodinný dom a užívacie práva od neho odôvodnené, na ktorých založil navrhovateľ svoj nárok, mu neprislúchajú. Pokiaľ by navrhovateľ užíval iba pozemky, ktoré sú jeho vlastníctvom, nebolo by vôbec možné prijať záver, že ide o takýto zásah do práv, ktorému je nevyhnutné poskytnúť ochranu. Pokiaľ navrhovateľ nepreukázal, že by bol oprávneným nositeľom užívacích práv k rodinnému domu, potom nemohlo byť do jeho práv ani zasiahnuté. Tiež mal za to, že navrhovateľ dostatočne nepreukázal ani intenzitu a charakter zadymovania a tým ani to, že by tým dochádzalo k obmedzovaniu jeho života a ohrozovaniu jeho zdravia a zdravia jeho rodiny. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie nemožno vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má dočasná ochrana poskytnúť. Zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia nemožno poskytnúť. Za hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí zo strany súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Okrem toho musí ísť o naliehavosť a nutnú potrebu dočasnej bezodkladnej úpravy a táto je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana podávajúca predmetný návrh môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Mal za to, že navrhovateľ osvedčenie takejto hrozby alebo ujmy nepreukázal. Vyhovenie návrhu nemôže byť postavené iba na domnienkach a výlučne hypotetické tvrdenie navrhovateľa, že odporca má spaľovať okrem dreva aj iné látky, predovšetkým odpad, ktoré majú byť zdraviu škodlivé alebo zdravie ohrozujúce, nepredstavuje naplnenie podmienok § 325 ods. 1 CSP. Z videí, ktoré navrhovateľ predložil nie je ani objektívne možné zistiť, či vôbec má dym štipľavý zápach a či nie je zdraviu škodlivý. Odporca má na obci riadne prihlásený triedený odpad, čo preukazuje tým, že mu boli dodané nádoby na umiestnenie triedeného odpadu, ktorý aj využíva a k uvedenému predkladá aj fotodokumentáciu svojho dvora s umiestnenými nádobami na odpad. Nie je pravdou, že miera intenzity dymenia by prekročovala mieru v danom mieste obvyklú. Piecku, ktorá sa nachádza u odporcu, využívajú aj jeho rodičia ako starobní dôchodcovia, ktorí bývajú v prístavbe rodinného domu na prikurovanie a na varenie. Kúria v nej výlučne drevom, a to aj preto, lebo sami v týchto priestoroch bývajú a ohrozovali by aj svoje zdravie, ak by to tak nebolo. Drevo ako palivo v obci Čečejevce a aj v mnohých obciach využíva na obdobné účely prevažná časť obyvateľstva. Prevažná obyvateľov obcí používa obdobné piecky na varenie, zohrievanie stravy, kúrenie, zabíjačky, atď. Okrem toho piecka viac dymí len v čase bezprostredne po zapálení dreva, kým sa nerozhorí a neskôr už nie. Piecka sa nachádza v hospodárskej prístavbe vzdialenej od ľavého zadného rodinného rohu domu navrhovateľa vo vzdialenosti 20 m, od ľavého predného rohu vo vzdialenosti 37 m a preto odporcovi nie je zrejmé, z čoho možno usúdiť, že primerané a potrebné vetranie nie je možné. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady súdneho konania. Mal za to, že k preukázaniu rozhodujúcich okolností a teda že má ísť o obmedzovanie obvyklého spôsobu života a o stav ohrozujúci zdravie navrhovateľa a členov jeho domácnosti škodlivými látkami údajne spaľovanými odporcom nedošlo. K výmennému listu ošetrojúcej lekárky maloletého I. tiež uviedol, že tento okrem časovej súvislosti jeho vydania s videami predloženými navrhovateľom nepreukazuje žiadnu inú súvislosť s vecou. Rovnako nebolo preukázané, že by sa jednalo o stav presahujúci mieru obvyklú v danom mieste a v čase. Navrhol preto napadnuté uznesenie zmeniť a predmetný návrh zamietnuť.

9. Navrhovateľ k odvolaniu uviedol, že s dôvodmi odvolania sa nemožno stotožniť a ani s nimi súhlasiť, pretože sú v rozpore so zákonom, skutočnosťou, judikatúrou a tvrdeniami uvádzanými v predmetnom súdnom konaní. K tvrdeniu odvolateľa o tom, že rodinný dom, ktorý obýva navrhovateľ s rodinou, je nelegálnou stavbou poznamenal, že táto skutočnosť nemá žiaden súvis s predmetným konaním. Napriek tomu takéto tvrdenie nie je pravdou, o čom svedčí oznámenie obce Čečejevce ako obecného úradu zo dňa 16.5.2016 o začatí spojeného územného stavebného konania, ktoré bolo doručované podľa rozdeľovníka aj odporcovi. Okrem toho navrhovateľ predložil stavebné povolenie obce Čečejevce zo dňa 31.5.2016, ktorým povoľuje stavbu – rodinný dom navrhovateľa, o ktorom má odporca takisto vedomosť, pretože sa mu doručovalo. Okrem toho predložil súhlas obce Čečejevce so zmenou termínu ukončenia stavby rodinného domu zo dňa 16.3.2022 a v neposlednom rade predložil aj návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia zo 7.8.2023 adresované obci Čečejevce, ktorým navrhovateľ žiada o vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu rodinného domu. Preto tvrdenia odporcu, že navrhovateľ má údajne postavenú nelegálnu stavbu, v žiadnom prípade neobstoja a sú v rozpore s realitou. Preto si navrhovateľ v súlade so zákonom chráni svoje vlastnícke právo a svoj život a zdravie. Poukázal na to, že odporca vôbec nerozporuje, aby dochádzalo k vytváraniu dymu z jeho komína, ktorý obťažuje navrhovateľa a jeho rodinu neustále. Iba skutočnosť, že v obci má riadne prihlásený triedený odpad ešte nepreukazuje, že nespája látky, ktoré je zakázané spaľovať a že nevydymuje navrhovateľa nadmieru primeranú pomerom. Z videí, ktoré navrhovateľ doložil nepochybne vyplýva, že odporca, respektíve jeho rodičia kúria aj v letnom období a nielen v zime a nie je pravda to, čo uvádza odporca, že piecka sa nachádza v hospodárskej prístavbe vzdialenej od ľavého zadného domu navrhovateľa vo vzdialenosti 20 m, pretože ide o vzdialenosť 12 m. V súvislosti s predmetným nariadením neodkladného opatrenia priložil ďalšie video zo dňa 6.10.2023 svedčiace o tom, že dochádza k neustálemu nadmernému vydymovaniu pozemku rodinného domu navrhovateľa. Skutočnosť, že dym práve nejde na dvor navrhovateľa ešte neznamena, že ho to neohrozuje. Akékoľvek dymenie v spornom komíne zo strany odporcu život a zdravie navrhovateľa a jeho rodiny, ak je to nad mieru primeranú pomerom. Súd správne konštatoval, že o tvrdených zásahoch vzhľadom na vykonané dokazovanie prehratím video záznamu z USB nepochyboval a v kontexte uvedeného odkázal na odôvodnenie súdu v súvislosti s tvrdenými zásahmi. Zo všetkých dôvodov mal za to, že súd rozhodol vo všetkých výrokoch správne a preto navrhol odvolaciemu súdu uznesenie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdiť.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie odporcu ako podané včas oprávnenou osobou proti uzneseniu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

11. Odvolateľ podal odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP (v odvolaní nesprávne uvedené písm. g/, pozn. odvolacieho súdu), keď mal za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

12. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vyhovel predmetnému návrhu nariadením neodkladného opatrenia v znení vyplývajúcom z jeho výrokovej časti (výrok I.), hoci pre jeho nariadenie neboli splnené základné predpoklady, na základe čoho rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá odvolateľom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16 V prejednávanej veci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný pred začatím konania vo veci samej.

17. V zmysle citovaných zákonných ustanovení predpokladom nariadenia neodkladných opatrení je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená (osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy), 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej.

18. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré by boli potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov sporových strán by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (teda či ide o zásah primeraný).

19. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

20. Z povahy veci vyplýva, že splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhovateľ je povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán a opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

21. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Súd je vždy povinný skúmať pravdepodobnosť chráneného nároku ad hoc a podľa aktuálneho stavu konania (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 1106). Navrhovateľ preto musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

22. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza tiež z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, strana 1108).

23. Pri posúdení, či je splnený predpoklad osvedčenia hodnovernosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, je potrebné vychádzať z povahy a príslušnej úpravy nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pričom nemožno ponechať bokom ani zhodnotenie, či ide o prípad neodkladného

opatrenia, ktoré má iba dočasný charakter alebo ide o prípad neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje rozhodnutie vo veci samej.

24. V prejednávanej veci súd správne zhodnotil, že neodkladné opatrenie smeruje k úprave pomerov strán sporu a tiež, že jeho cieľom je poskytnúť navrhovateľovi ochranu pred imisiami podľa § 127 ods. 1 OZ. Protichodné je ale jeho zhodnotenie, či neodkladné opatrenie smeruje iba k dočasnej úprave pomerov (body 36., 38.) alebo k trvalej úprave pomerov strán sporu (bod 42.) a k tomu odvolací súd uvádza, že z obsahu neodkladného opatrenia vyplýva, že predmetné neodkladné opatrenie konzumuje rozhodnutie vo veci samej, pretože ním možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov strán sporu.

25. Pokiaľ ide o zákonnú úpravu § 127 ods. 1 OZ, ňou je zakotvená generálna klauzula, na základe ktorej sa vlastník veci musí zdržať všetkého, čím by nadmieru primeranú pomerom obťažoval iného pri výkone jeho práv alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Ide teda o úpravu dvoch druhov zásahu do vlastníckeho práva: a) obťažovanie iného a b) vážne ohrozenie výkonu práv iného. Rozdiel medzi nimi spočíva v tom, že obťažovanie vlastnému výkonu práv nebráni, ale robí ho obťažujúcim alebo neprijemným; ohrozenie sa priamo týka výkonu práv chráneného subjektu alebo dokonca jeho existencie. Z uvedeného potom vyplýva, že obťažovanie je právne významné len v prípade, že je nad mieru primeranú pomerom, zatiaľ čo ak by v dôsledku imisie došlo k vážnemu ohrozeniu výkonu práva, je otázka miery primeranej pomerom bez významu (Občiansky zákonník, Veľký komentár, 1. diel, Imrich Fekete, Eurokódex 2011, str. 658).

26. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.4.2022 sp. zn. 9Cdo 140/2020 vyplýva: „16. Citované zákonné ustanovenie tak upravuje dva okruhy prípadov, kedy je možné vlastníka veci obmedziť vo výkone jeho práv. V prvom prípade ide o obmedzenie výkonu vlastníckych práv vlastníka veci, ktorým sa má zamedziť, aby obťažoval iného vlastníka nad mieru primeranú pomerom. V druhom ide o také obmedzenie, ktorým sa má zabrániť vlastníkovi veci, aby vážne ohrozoval výkon vlastníckych práv suseda pri výkone vlastníckych práv. Z kontextu právnej úpravy je zrejmé, že ide najmä o úpravu vzťahov medzi vlastníkmi susediacich nehnuteľností - o základné ustanovenie tzv. susedského práva v občianskom práve. Ochrana poskytovaná § 127 OZ síce zahŕňa širší okruh subjektov, napriek tomu spravidla pôjde o vlastníkov susediacich nehnuteľností. Obťažovanie v susedských vzťahoch nebráni výkonu práv vlastníka, prejavuje sa však rušivo - znepríjemňuje užívateľovi susednej nehnuteľnosti jej užívanie (obťažuje suseda), pričom účinky obťažovania sa nazývajú imisie. V dôsledku imisí škoda spravidla nevzniká ani nehrozí. 17. Pojmy "miera primeraná pomerom" alebo "vážne ohrozovanie výkonu práv" vyjadrujú hornú hranicu negatívnych dôsledkov správania sa vlastníka. Ak negatívne dôsledky tohoto správania sa prekročia určitú hranicu, dotknutý sa môže úspešne domáhať ochrany svojich práv podľa § 127 ods. 1 OZ. Pri súdnej ochrane týchto práv musí súd vždy dôsledne zistiť konkrétnu situáciu a objektívne posúdiť, či uvedená hranica bola prekročená, lebo ochranu nemožno priznať pred zásahmi, ktoré neprekračujú dovolenú mieru a sú dôsledkom bežného správania sa, ktoré sú susedia povinní navzájom trpieť, lebo je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľností. Zákon bližšie nevymedzuje obsah slov "nad mieru primeranú pomerom", určuje však hranicu správania sa medzi dovoleným správaním (od optimálneho stavu po stav ešte prípustný) a nedovoleným správaním sa (nad prípustnú mieru) a to vo vzťahu ku konkrétnym pomerom v danom mieste a čase, ale aj vo vzťahu k objektívne žiaducim pomerom, ktoré v tom ktorom prípade nemusia byť vždy v súlade s existujúcimi pomermi. Pokiaľ by sa totiž uvedená hranica mala určovať len podľa pomerov pretrvávajúcich v danom mieste a čase a nie podľa pomerov, ktoré sú žiaduce a ktoré by mali pretrvávať, nebolo by možné domáhať sa úspešne ochrany podľa § 127 ods. 1 OZ v prípade, že aj správanie sa všetkých ostatných fyzických alebo právnických osôb na danom mieste je z hľadiska tohto ustanovenia závadné. Z toho vyplýva, že súd rozhodujúci o návrhu na ochranu podľa § 127 ods. 1 OZ sa nemôže obmedziť len na konštatovanie, že namietaný zásah je v súlade s prevládajúcim správaním sa ostatných subjektov, ale musí vždy zohľadniť mieru primeranú pomerom (ktoré by mali byť). Naproti tomu "vážne ohrozenie výkonu práv" predstavuje konanie suseda na jeho pozemku, ktorého dôsledkom nemusia byť imisie, ale ohrozenie práv (obvykle vlastníckych) vlastníka susediacej nehnuteľnosti a to v takej miere, že v budúcnosti môže susedovi vzniknúť nezanedbateľná ujma (napr. zánik veci alebo jej významné poškodenie) alebo bude môcť vykonávať ohrozené právo len v podstatne obmedzenom rozsahu oproti oprávneniam, ktoré mu zákon ako vlastníkovi dáva. Pri vážnom ohrození teda nejde len o znepríjemnenie výkonu práva alebo o sťaženie jeho výkonu, ale o hroziaci vážny zásah do samotnej podstaty ohrozeného práva. Vážne ohrozenie výkonu práva spravidla znamená i ohrozenie vlastníka vznikom majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch - škody. Vážnym ohrozením výkonu práv podľa § 127

ods. 1 OZ sa teda rozumie konanie vlastníka, ktoré zatiaľ nemá negatívny dopad na výkon práv iného, je však daná značná pravdepodobnosť, že v budúcnosti bude v dôsledku tohto konania výkon práva suseda vážne obmedzený alebo znemožnený, pričom nie je isté, či bude možné vážne škodlivé následky odstrániť v dobe, kedy nastanú. V takomto prípade nemožno žiadať, aby ohrozovaný vyčkal do doby, kedy jeho právo bude vážne narušené a až potom sa domáhal súdnej ochrany. Samotný zákonodarca v druhej vete ust. § 127 ods. 1 OZ vedľa príkladne uvedených prípadov obťažovania (imisie) uvádza tiež ako príklad vážneho ohrozovania suseda úpravy pozemku alebo úpravy stavby bez ich dostatočného upevnenia. Je tak zrejmé, že vlastník nehnuteľnej veci je chránený i proti činnosti suseda na jeho pozemku, ktorou by vážne ohrozil výkon jeho práv, resp. tomuto susedovi uvedené ustanovenie ukladá, aby sa zdržal takej činnosti, ktorou by susediaca nehnuteľnosť bola vystavená vážnemu ohrozeniu.“

27. Súd prvej inštancie na strane jednej síce správne zhodnotil ochranu poskytnutú ustanovením § 127 ods. 1 OZ v jeho teoretickej rovine, na strane druhej tvrdené zásahy zo strany odporcu nesprávne stotožnil do obťažovania imisiami nad mieru primeranú pomerom, ktoré vážne ohrozuje výkon práv navrhovateľa.

28. Skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu nasvedčujú tomu, že označené imisie majú spočívať v tvrdenom nadmernom vydymovaní, čím dochádza k tvrdenému obťažovaniu, obmedzovaniu, znepriemňovaniu života navrhovateľa a jeho rodiny, čo navrhovateľ označuje ako protiprávny stav, ktorý trvá už viac než dva roky a teda ide o prípad tvrdeného obťažovania navrhovateľa pri výkone jeho práv zo strany odporcu, kedy bolo relevantným zaoberať sa posúdením miery primeranej pomerom.

29. Súd prvej inštancie pri posúdení tejto otázky vychádzal z tvrdení uvedených v predmetnom návrhu, z pripojeného USB disku a výmenného listu- poukaz lekára na odborné vyšetrenie, na základe čoho zistil, že:

- imisie prechádzajú z nehnuteľností odporcu na pozemok navrhovateľa,
- ide o nasmerovanie hustého, voľným okom viditeľného, nepríjemne štipľavo zapáchajúceho dymenia z komína odporcu,
- navrhovateľ spoločne s manželkou a dvomi maloletými deťmi sú obmedzovaní v bežnom spôsobe života, lebo takéto vydymovanie uskutočňuje odporca nielen v zime, ale predovšetkým mimo vykurovacej sezóny, t. j. na jar, v lete a na jeseň, čo indikuje, že nejde o vykurovanie objektu bývania odporcu,
- uvedené zároveň vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, čo je predmetom spaľovania vzhľadom na nepríjemný až štipľavý zápach dymu za vysloveného predpokladu, že odporca v predmetnej peci spaľuje odpad,
- navrhovateľ s rodinou nemôže otvárať okná na rodinnom dome, nemôže pravidelne vetrať rodinný dom,
- budova, resp. komín, z ktorej pochádza nadmerný dym, nemá žiadnu revíziu, nezodpovedá požadovaným technickým normám,
- deti navrhovateľa trpiace respiračnými problémami nemôžu byť na dvore, lebo by museli dýchať škodlivý dym, a mohlo by dôjsť k ohrozeniu a poškodeniu ich zdravia,
- navrhovateľ spoločne s rodinou sú nútení vystihnúť a vetrať rodinný dom iba vtedy, keď z inkriminovaného „komína“ odporcu nevychádza žiaden dym, pary, pachy, či plyny.

30. Z charakteru dôkazu, ktorým je USB disk (kľúč) a tiež výmenný list- poukaz lekára na odborné vyšetrenie, je ale zrejmé, že predmetnými dôkazmi súd objektívne nemohol mať za osvedčené tvrdenie navrhovateľa o tom, že ide o nepríjemný a štipľavý zápach dymu, že v predmetnej peci sa spaľuje odpad, že budova, resp. komín, z ktorého pochádza dym nemá žiadnu revíziu, nezodpovedá požadovaným technickým normám, že nejde o vykurovanie objektu bývania odporcu, že v dôsledku uvedeného vydymovania navrhovateľ nemôže otvárať okná na rodinnom dome a ani pravidelne vetrať, že navrhovateľ spoločne s rodinou sú nútení vystihnúť a vetrať rodinný dom iba vtedy, keď z inkriminovaného „komína“ odporcu nevychádza žiaden dym, pary, pachy, či plyny a napokon, že pre respiračné ochorenie detí, tieto sa nemôžu zdržiavať na dvore, lebo by museli dýchať škodlivý dym.

31. Súčasne tak možno konštatovať, že navrhovateľ predmetnými dôkazmi preukázal iba to, že imisie prechádzajú z nehnuteľností odporcu na pozemok navrhovateľa, že ide o nasmerovanie hustého, voľným okom viditeľného dymenia z komína odporcu, že vydymovanie uskutočňuje odporca nielen v zime, ale predovšetkým mimo vykurovacej sezóny, t. j. na jar, v lete a na jeseň a že deti, event. iba mal. I. trpí ochorením horných dýchacích ciest, čo si vyžaduje pobyt v pravidelne vetraných priestoroch a pravidelný pobyt na čerstvom vzduchu, čo ale nepostačuje na to, aby súd dospel k záveru

o tom, že označené imisie prekračujú dovolenú (prípustnú) mieru alebo že vážne ohrozujú výkon práv navrhovateľa.

32. Aj keď odporca v podanom odvolaní nepoprel existenciu imisií v danom rozhodnom období, namietal, že by dym mal štiplavý zápach alebo že by mal byť zdraviu škodlivý alebo že by spaľoval nevhodné látky a tiež, aby intenzita a miera dymenia prekračovala mieru v danom mieste obvyklú a k uvedenému podal vlastnú argumentáciu týkajúcu sa najmä pôvodu, dôvodu, frekvencie a intenzity dymu v porovnaní aj s miestnou lokalitou.

33. Navrhovateľ tak neosvedčil danosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predmetná ochrana, ktorá predstavuje jeden zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

34. Odvolací súd má navyše za to, že v prejednávanom prípade nebola splnená ani podmienka naliehavosti (bezodkladnosti) potreby požadovanej úpravy pomerov strán sporu prostredníctvom navrhovaného neodkladného opatrenia.

35. Súdna prax je ustálená v tom, že nariadiť neodkladné opatrenie možno iba vtedy (ak sú súčasne splnené ďalšie zákonné podmienky), ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, teda je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle riešenie tej situácie, ktorá si vyžaduje okamžitý zásah súdu. V predmetnom konaní nebolo sporným, že tvrdený stav má trvať už viac ako dva roky a za danej okolnosti potom možno mať pochybnosti o naliehavosti takéhoto riešenia cestou neodkladného opatrenia. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu navrhovateľ pristúpil až po dvoch rokoch k riešeniu danej situácie práve prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, ktorý, ako už bolo povedané, môže síce predstavovať trvalú úpravu pomerov strán sporu, súčasne ale ani pre takýto prípad neodkladného opatrenia zákonodarca neupustil od zákonnej podmienky, ktorou je naliehavá a bezodkladná potreba požadovanej úpravy pomerov strán sporu, ktorá v prejednávanej veci nenastala. Za daných okolností navrhovateľovi nič nebráni, aby riešil prípadnú ochranu svojich práv cestou samotnej žaloby podanej podľa § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

36. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil vo výrokoch I. až III. tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 CSP).

37. Pretože súd zmenil napadnuté uznesenie, rozhodol o trovách konania na súde prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 2 CSP a o trovách odvolacieho konania. Odporca bol v konaní úspešný, preto mu odvolací súd podľa § 255 od. 1 CSP priznal proti neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov celého konania v plnom rozsahu.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).